

CARL ERIK NORDENSKJÖLD

IN MEMORIAM

Geografen, skolmannen och vännen Carl Erik Nordenskjöld har gått bort efter några månaders hård kamp.

Redan tidigt fångade de geografiska problemen Nordenskjölds intresse och det blev också inom geografien, som han gjorde sin vetenskapliga gärning, kulminerande i gradualavhandlingen »Morfologiska studier inom övergångsområdet mellan Kalmarsslätten och Tjust». Efter docentår i Lund lämnade han vetenskapen för att helt ägna sig åt sitt andra stora intresse — skolan. Naturligt nog låg honom geografiundervisningen särskilt varmt om hjärtat. Snart började han även att ägna sig åt organisatoriska problem. Nor-

denskjölds eminenta kunskaper, hans organisatoriska talanger, sunda förnuft och samarbetsförmåga upptäcktes snart, och han togs flitigt i anspråk såsom ledamot av skolkommisionens expertråd och framför allt inom skolöverstyrelsen för utarbetandet av kursplaner, metodiska anvisningar m. m. Såsom studierektor vid Stockholms samgymnasium lade han upp den första allmänna gymnasielinjen i landet. När planerna till det nya gymnasiet för vuxna skulle utarbetas, tillkallades Nordenskjöld såsom sakkunnig inom skolöverstyrelsen.

Nordenskjöld var öppen och lyhörd för vad han ansåg vara värdefulla nyheter. Samtidigt höll han på

gamla traditioner och erfarenheter och sökte — ibland på syntesens väg — att nå de för ungdomen bästa lösningarna. För ungdomen och dess problem hade han ett levande intresse och stor förståelse, samtidigt som hans uppträdande präglades av bestämdhet.

Inom Geografilärarnas riksförening tog Nordenskjöld aktiv del. Sedan han blivit lektor vid Norra Realläroverket i Stockholm var det naturligt, att han valdes till ordförande i Uppsvenska kretsen. Under flera år var han där den samlande och sammanhållande, man kan lugnt även säga avhållne ledaren. Såsom redaktör för denna tidskrift lade han ner ett stort och framgångsrikt arbete till fromma för hela landets geografiundervisning. Och nu senast har han såsom ordförande i arbetsutskottet för sommarens årsmöte i Kalmar och på Öland dragit upp riktlinjerna för geografexkursionerna, i vilka han själv ej kan få delta. — Geografilärarnas riksförening bringar Carl Erik Nordenskjöld ett varmt och innerligt tack för hans bestående gärning!

Lugn och sansad gick Nordenskjöld sin väg fram mot det han ansåg vara rätt, alltid redo att lyssna även till andras uppfattningar. De många, vilka på olika håll fick samarbeta med honom, blev snart hans

vänner. Han hade icke endast ett rikt intellekt utan även ett rikt och varmt hjärta. Det var kanske denna lyckliga förening av hjärna och hjärta som gjorde, att hela hans uppträdande präglades av förfinad kultur, att han utan stora later vann sina medmänniskors respekt och vänskap.

Jag minns när för knappa två år sedan Uppsvenska kretsens styrelse för sista gången var samlad i Nordenskjölds gästfria hem. Han var då utnämnd till rektoratet i Kalmar och skulle snart flytta dit. Litet vemodig var han inför uppbrottet från vännerna i Stockholm, men framför allt var han lycklig vid tanken att nu stå inför sina drömmars mål: Han skulle med sin maka flytta åter till den trakt, vid vilken han sedan barn domen och studietiden varit bunden med starka band, och han skulle tillträda rektoratet vid det läroverk, dit han allra helst ville komma. Livet låg ljusst och leende framför honom, och han for ner till Kalmar i förhoppningen att han nu skulle få ägna sig helt åt sitt läroverk och där få uträtta sitt livsverk.

Denna lycka blev kort. Saknaden efter Carl Erik Nordenskjöld känns nu tung. Minnet av hans insatser, hans nobla personlighet och hans vänskap skall dock leva länge!

Ivar Åstrand